

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

20. Desperatio damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

CONSIDERATIO XX.

Desperatio damnatæ æternitatis.

Clausæ est janua. Matth. c. 25. 10.

28. Augusti.

I. **C**AUSA desperationis apud inferos
 est: quia ipsis *Clausæ est janua.*
 Scilicet 1. *Janua mundi.* 2. *Janua celi.*
 3. *Janua inferni.* Ternas hæc januas
 claudit magnus ille judicii dies; de quo
 Propheta Joel. c. 2. 31. *Antequam ve-*
niat dies Domini magnus. Erit ille dies
 magnus I. Quia finem dabit orbi, scele-
 ri, merito & demerito. II. Quia erit ho-
 rizon temporis & æternitatis; scilicet ul-
 timus temporis & primus æternitatis.
 III. Quia magna in eo fient: quando
 Christus cum omnibus Angelis descen-
 det ad vallem Josaphat, sedens in thro-
 no magnifico, judicans omnes homines,
 quotquot unquam fuerunt, sunt &
 erunt; omnia acta illorum exactissimè
 discutiens, & sententiam æternitatis ir-
 revocabilem ferens. IV. Quia tunc ele-
 cti cælo, reprobi inferno addicentur;
 & clau-

Et claudetur janua : magnumque chaos
& intervallum inter illos statuetur, quod
in æternum hos ab illis secludet ; ita ut
impii nunquam sanctos , nunquam cæ-
lum , nunquam Deum visuri sint : sed
carceri perpetuo inclusi , igne cremandi
& affandi , quamdiu cælum erit cælum,
& Deus erit Deus. *Clausæ est janua.*

II. Ac proinde clausa quoque est
Damnatis *janua hujus mundi* ; quia illis
nunquam concedetur ad eum reditus.
Facilis descensus averni : sed revocare
gradum, superâsque evadere ad auras, Hoc
opus hic labor est. Verè canit Poëta. Re-
ctè S. Gregorius L. 9. moral. docet *Quis-*
quis ad toleranda inferni mala descendit ;
nunquam ulterius ad lucem redibit : quia
nequaquam ultrà misericordia parcentis
Dei liberat, quos semel, in locis pœnali-
bis, justitia judicantis damnat. *Clausæ est*
janua.

III. Ex quo sequitur clausam quoque
esse januam fructuosæ pœnitentiæ ac
peccatorum veniæ. O quantam Miseri
agerent pœnitentiam, si in mundum re-
dire liceret : tantam sanè, ut & S. Christi

æ mirabilis & S. Wilhelmi Aquitaniæ
 Ducis, & S. Jacobi Eremitæ pœnitentiæ,
 omniumque aliorum; umbra solùm pœ-
 nitentiæ censenda foret. Sed ut ait S.
 Cyprianus de Ascens. *Non miseribitur
 ultra Deus, neque tunc audiet pœnitentes:*
 quia tempus miserendi transit; vindi-
 candi advenit. Janua misericordiæ pes-
 sulo immobili obfirmata est. *Non parces
 oculus meus super te, & non miserebitur.*
 Ezech. c. 7. 9. Sed quare? *Quia hi sunt,*
quibus misericordia, jam fecit occasum:
qui irrevocabiliter in lacum miseriarum
descenderunt. S. Laur. Justin. de vit.
solit. c. 10.

Documentum.

O Peccator incurie! pœnitentiam de
 die in diem differens, & cum cor-
 vis, cras, cras clamitans! *Ecce nunc tem-
 pus acceptabile, nunc dies salutis: nunc ja-
 nua mundi, janua pœnitentiæ, gratiæ,
 veniæ tibi patet; veniet brevi tempus,
 quando tempus non erit amplius; sed
 cum luctu ineffabili audies, Clausa est ja-
 nua.* Dum ergo adhuc janua patet, ne
 differ,

214 *Domus eternitatis. Consideratio*
differ, ne despera; sed spem concipe, ani-
mum erige ac pœnitentiam age, quan-
tumvis Diabolus te retrahere allaboret,
Demonum opus est, ut cum animam, in
peccatum dejecerint, tunc eos in despera-
tionem precipitent, ut perfectè eos perdant.
semper enim Dæmones dicunt animam.
Quando morietur & peribit nomen ejus.
At pœnitens ex adverso clamet: Non mor-
riar sed vivam & narrabo opera Domini.
Ita Abbas Isidorus apud Sophron. in
Prat. spir. c. 110.

29. Augusti.

I. **C**lausula deinde est Damnatæ omni-
bus *janna cali*: omnis enim spes
illud aliquando ingrediendi, ipsis peni-
tus est præcisa: quia *in inferno nulla est*
redemptio. Lata est sententia irrevoca-
bilis, adeoque paradisi porta firmiter
occlusa est, totâ æternitate nulli illorum
referanda: uti & porta reconciliationis,
porta solatii, porta remedii, felicitatis,
vitæ & omnis boni. Atque hinc oritur
desperatio: quia ut ait Præsul Hippo-
nensis L. de spir. & anima *Miseris mor-*

est sine morte, finis sine fine, defectus sine defectu: quia & mors semper vivet, & finis semper incipiet, & defectus deficere nesciet. Mors perimet & non extinguet, dolor cruciabit & pavorem non fugabit, flamma comburet, sed tenebras non discutiet. Idque sine spe ullius solatii aut leniminis in æternum.

II. Clausa igitur est janua spei: quia mortuo homine impio, nulla erit ultra spes. Proverb. c. 11. 7. Omnes miseri, in omni statu sperant: sed descende ad carcerem avernalem, ibi nulla spes: est enim desertum, arabico aridum magis, in quo nec filamentum crescit herbæ illius: nox est ægyptiacâ peior, in qua nec minima stellæ spei scintilla emicat. Clausa est janua spei. Confirmat hoc idem S. Doctor l. c. dicens: *Reprobi ignibus inferni traditi, sine fine semper cruciati vivunt, sine spe veniæ & misericordiæ, quæ est miseria super miseriam. Si enim post tot millia annorum, quot capillos habuerunt omnes, quotcunque fuerunt & erunt, penas suas finire sperarent, multò levius eas sustinerent; sed quia spem non habent, nec*

Pars III. K habe-

216 *Domus eternitatis. Consideratio*
habebunt, desperatione deficient & ad
tormenta non sufficient. Vermis eorum non
moriatur, & ignis eorum non extinguetur.
Ilaie c. 66.

III. *Lignum*, ait Job. c. 14. 7. *Habet*
spem, si præcisum fuerit; rursus vivif-
cit & rami ejus pullulant. Nota bene,
præcisum: sed si radicitus extirpatum
fuerit; quæ spes reviviscendi, fructus ve
ferendi? *Damnatus lignum evulsum est,*
lignum radicibus extirpatum, lignum
aridum & in ignem projectum, qui jure
sibi oggerit: Destruxit me undique, &
pereo; & quasi evulsa arbori abstulit spem
meam. Job. c. 19. 10. *Sententia lata &*
maledictio intentata est: Nunquam ex
te fructus nascatur in sempiternum.
Matth. c. 21. 19.

Admonitio.

O Peccator præfidens & imprudens
En finem, ad quem perducit spes
falsa peccantium: scilicet, operandi semper
per malè, & habendi semper bene: per
severandi in peccatis usque ad mortem
& accipiendi pro mercede salutem
malè

multiplicandi Salvatori suo, nova semper vulnera; & expectare semper, tanquam ex arbore vulnerata, balsamum benignitatis. Audi Ecclesiastici salutante monitum: *Fili non semines mala, in sulcis injustitia; & non metes ea in septu- plum. c. 7. 3.* Hoc est consilium Divinae misericordiae; non semines peccata, & non metes supplicia multiplicata. *Spes enim impiorum peribit. Proverb. c. 10. 28.*

30. Augusti.

Clausa est denique janua inferni damnatis; & simul clausa est janua omnis gaudii, omnis delectationis, etiam pro minimo tempore, etiam de gaudiis mundi praeteritis: obruti enim sunt damnati summâ tristitiâ semper durante; tum ex consideratione amissae beatitudinis; tum ex sensu actionis ignis, tum ex aliis poenis, cum hac autem summa tristitia, nullâ ratione jungi potest lætitia: quemadmodum, cum lætitia perfectæ beatitudinis, non componitur tristitia; oppositorum enim eadem est ratio.

II. Quomodo, inquires, clausa est janua inferni & omnis gaudii, cum Suaer aliquod gaudium accidentale (quod S. Thomas in 4. dist. 45. q. 2. phantasticum vocat) admittat in Dæmonibus dum vagantur in hoc aëre, & contra nos bellum gerunt, sæpe victores? Negat tamen ille post diem iudicii ullam eis vel levissimum fore gaudium : tunc enim cessabit illud bellum, & omnis varietas actionum, & omnes occasiones obtinendi desideriorum complementum. Tunc igitur carcer hic, quasi adamantinis feris firmabitur, clathris ferreis muniatur & repagulis, pessulisque æviter firmissime obstruetur.

III. Clausa ergo est *janua inferni* quia in hunc puteum averni datur ingressus, sed egressus nunquam conceditur. In hoc mare igneum reprobi immerguntur ; sed emergunt nunquam. *Quia clausa est janua, maximum Dæmonis solatium foret mors : sed & haec denegatur : Mors quaritur, inquit Augustinus, & non invenitur. Quare in inferno mors quaritur, & non invenitur.*

Quia quibus in hoc seculo vita offertur & nolunt accipere, in inferno, quarent mortem & non poterunt invenire. Serm. 253. de tempore. Igitur morti quoque, ne intret, *Clausam est janua*. Et hæc est desperationis causa. Quis enim speret non futurum, quod semper erit? Aut quis speret futurum, quod erit nunquam? Ideoque desperati illi, velut rabidi canes jugiter ululant; velut leones rugiunt; velut furiosi homines furunt, maledicunt, dirisque se devovent: quia ibi miseriæ, ibi tenebræ, ibi ordo nullus, ibi horror æternus, ibi nulla spes boni, ibi præsentia omnis mali.

Affectus spei.

O Domine, spes salutis meæ! haud dubiè, milleni & milleni ardent in gehenna, qui toties te non offenderunt, atque ego: & cur ardent illi, & non ego? Illis clausa est janua cæli & inferni, & cur non mihi? *Misericordia Domini, quia non sumus consumpti*. Quod post primum lethale delictum, post decimum, post centesimum aut millesimum, non sim

220 *Domus eternitatis. Consideratio*
eò detrusus, tua est misericordia. *Misericordias Domini in æternum cantabo.*
Dominus illuminatio mea & salus mea,
quem timebo? Dominus protector vite
meæ, à quo trepidabo? Psal. 26. 4. In te
Domine speravi, non confundar in æter-
num. Tantum rogo te, & per omnia sa-
ecula, obtestor te: Non absorbeat me pro-
fundum, neque claudat super me puteus
[infernalis] os suum. Psal. 68.

CONSIDERATIO XXI.

Occupatio damnatæ æternitatis.

Non habent requiem, nec die, nec nocte.
Apoc. c. 14.

31. Augusti.

CONSIDERA damnatos, nec die, nec nocte ullâ frui requie, sed semper esse occupatos; ita ut non sit futurum momentum in omni æternitate, quo ipsi non sint futuri in actione & occupatione. *Non habent requiem, nec die nec nocte.* At quænam obsecro illorum est occupatio? eheu, impia, inæsta, deploranda ac detestanda: varias jam antè sparsim recensur